

DIA INTERNACIONAL DE LA GENT GRAN

La Taula del Tercer Sector alerta que la pandèmia ha agreujat la vulneració de drets de les persones grans i que no poden tornar a la normalitat

- Avisa que aquesta vulneració de drets és "més greu que mai" i que empitjora la solitud i l'aïllament que ja pateix la gent gran.
- Algunes de les causes que apunten les entitats socials són: la manca de relacions socials i oci, la falta de participació en mesures que afecten directament la seva vida diària, la sobreprotecció al col·lectiu i la bretxa digital que les deixa més desconnectades.

Barcelona, 1 d'octubre de 2021.- La Taula del Tercer Sector Social de Catalunya -que agrupa 35 federacions que representen més de 3.000 entitats socials catalanes que lluiten contra la pobresa, les desigualtats i l'exclusió- es **mostra preocupada per la situació de vulneració de drets** que les persones grans estan patint i que són més greus que mai. Una discriminació inadmissible que **impedeix que la gent gran pugui tornar a la normalitat d'abans de la pandèmia** i que encara és més difícil per a les persones grans amb altres dificultats afegides (tenir una discapacitat, una malaltia, un problema de salut mental, etc.). Les entitats socials detecten els següents problemes:

1. La manca de relacions socials i oci. Durant les primeres onades de la pandèmia, els casals i els centres de dia van haver de tancar durant més d'un any, però tot i que l'activitat en aquests espais s'ha reiniciat (amb un aforament limitat al 70%), l'aïllament de les persones grans ha empitjorat. La por al contagi, però també la pèrdua d'hàbits saludables, ha comportat que les persones grans segueixin sense anar a aquests equipaments i que, en aquesta nova normalitat, moltes persones s'hagin acostumat a no relacionar-se i ser menys actives, el que implica que cada cop més hagin de fer un esforç més gran per tornar-hi.

2. La manca de participació. Les persones grans s'han posat al centre de la Covid-19 i és el col·lectiu al qual s'han aplicat més restriccions per protegir-les, però a l'hora de prendre aquestes decisions no se les ha tingut en compte, malgrat que són mesures que afecten de manera molt significativa el seu dia a dia. En conseqüència, la pandèmia ha accentuat el paternalisme i la infantilització de la gent gran i les ha relegat a ser subjectes passius. En general,

Nota de premsa

han mancat espais de participació no reglats en la vida quotidiana, tot i algunes excepcions com el Consell Assessor de la Gent Gran de Barcelona, que ha estat un espai de participació formal i que ha elaborat documents com el '*Decàleg d'eixos i propostes de les persones grans davant les crisis de la Covid-19*'.

3. La visió distorsionada sobre la gent gran i la sobreprotecció a les residències. Cada dia es difonen dades de les persones que han mort a les residències, el que promou una imatge esbiaixada d'aquests centres, a banda de causar un greuge comparatiu amb altres dades que no es faciliten de forma massiva, per exemple, no s'informa del nombre de persones grans que moren als hospitals o al domicili. A tot això, cal afegir les dificultats que s'imposen als familiars de les persones grans que viuen en residències i que compliquen les relacions d'aquestes amb les seves pròpies famílies i amistosats.

4. La bretxa digital impedeix l'accés real a gran part dels drets de la gent gran. Aquesta fractura digital afecta sobretot les persones més grans de 74 anys i es dispara en les més grans de 84 anys que tenen greus dificultats per a gestions bàsiques del dia a dia (accedir al web CatSalut o fer tràmits electrònics amb les administracions, com l'accés a ajudes al pagament del lloguer, etc.), per relacionar-se amb altres persones perquè no tenen connexió a internet, no tenen dispositius electrònics o no tenen les capacitats i habilitats digitals i per accedir a un oci normalitzat (inscripcions a actes culturals o propostes esportives que ara requereixen reservar entrades prèviament per Internet). Segons dades de l'INE (*Encuesta sobre Equipamiento y Uso de Tecnologías de Información y Comunicación en los hogares 2020*), el 64% de les persones de 65 a 74 anys utilitzen internet de forma freqüent.

5. Altres problemes estructurals que agreugen la vulneració de drets: les dificultats d'accessibilitat sigui física, cognitiva i comunicativa; les dificultats per al reconeixement del grau de la dependència que està estretament lligat també amb el grau de discapacitat (Catalunya és el territori amb una llista d'espera de dependència més llarga amb més de 70.000 persones, segons l'Observatori Estatal per a la Dependència. Abril, 2021) o les millores que s'han de fer al Servei d'Atenció Domiciliària (cal dotar-lo de més recursos perquè l'aplicació de la llei de dependència és lenta i els que hi ha són insuficients per a una atenció adequada a les necessitats de les persones i perquè cal complementar el SAD amb altres recursos que garanteixin l'atenció de les persones grans a casa seva).

Més informació

Laura Castro Renard

Comunicació i Premsa comunicacio@tercersector.cat | 678 524 650